

LUNA CA O COLINDĂ

Andreionthepoetry

Ce bine e că Luna nu-și arată
Nici când privirii noastre muritoare,
Vreodată partea ei cea-ntunecată,
Ci veșnic în lumină ne apare!

Căci dac-ar fi așa, n-ar fi în noapte
Un far de veghe-n a' visării valuri,
N-ar fi vreo licărire peste ape,
Ci întuneric ar domni pe maluri

Atunci când se sărută-ndrăgostiții
Și-așa orbiți de prea multă iubire,
Uitând de lume și de-a' ei ambiții,
Gândind că viața toată-i fericire...

Și dac-ar fi așa, Calea Lactee
N-ar fi inel cu piatră prețioasă;
Poeții n-ar avea acea scânteie
Ce face poezia luminoasă...

Ce bine e că ne privește Luna,
A Soarelui noptatică oglindă -
De Dumnezeu parc-ar vorbi întruna,
Ca o eternă, molcomă colindă...

Parcă ne-ar spune că la fel cum Tatăl
Prin Fiul S-a lăsat de noi văzut,
Și Soarele prin Lună se arată
Când întunericul s-a așternut...